पर्वतनारदौ काण्वौ, कारयप्यौ शिखण्डिन्यावप्सरसौ वा। पवमानः सोमः। उष्णिक्।

सर्खाय आ नि षीदत पुनानाय प्र गायत। शिशुं न युज्ञेः परि भूषत श्रिये॥ ९.१०४.०१

सखायः- हे सुदृदः। आ- आभिमुख्येन। नि षीदत- उपविशत। पुनानाय- पवमानाय। प्र-प्रकर्षेण। गायत। शिशुं न- वत्सिमव। यज्ञैः- उपासनैः। श्रिये- मङ्गळाय। परि- सर्वतः। भूषत-मण्डयत॥१॥

समी वृत्सं न मातृभिः सृजतां गयसाधनम्।देवाव्यं१ मर्दम्भि द्विश्ववसम्॥ ९.१०४.०२

ईम्- एनम्। मातृभिः- जननीभिः। वत्सं न- शिशुमिव स्थितम्। गयसाधनम्- गृहसाधकम्। देवाव्यम्- देवरक्षकम्। मदम्- हर्षकरम्। अभि- अभितः। द्विशवसम्- अभ्युदयनिःश्रेयसाख्यबलद्वयसंपन्नम्। सं सृजत्॥ २॥

पुनाता दक्षसाधनं यथा द्राधीय वीतये। यथा मित्राय वर्रुणाय द्रांतमः॥ ९.१०४.०३

यथा। रार्घाय वीतये- बलानुभवः प्राप्यते तथा। दक्षसाधनम्- सामर्थ्यसाधकम्। पुनात- पुनीत। यथा। मित्राय- स्नेहाधिदैवताय। वरुणाय- ऋताधिदैवताय। शंतमः- मङ्गळो भवति तथा कुरुत ॥३॥

अस्मभ्यं त्वा वसुविद्माभ वाणीरनूषत। गोभिष्टे वर्णमाभ वासयामसि॥ ९.१०४.०४

अस्मभ्यम्- नः। त्वा- भवन्तम्। अभि- अभितः। वाणीः- मन्त्राः। अनूषत- स्तुवन्ति। ते-तव। वर्णं- वरणीयं रसम्। गोभिः- चिद्रिश्मिभिः। अभि- अभितः। वासयामसि-आच्छादयामः॥४॥

स नौ मदानां पत इन्दौ देवप्सरा असि। सखेव सख्यै गातुवित्तमो भव॥ ९.१०४.०५

सः- तादृशस्त्वम्। नः- अस्माकम्। मदानाम्- हर्षाणाम्। पते- पालक। इन्दो- क्लेदनशील। देवप्सराः- द्योतनरूपः। असि- भवसि। सखेव- सुहृदिव। सख्ये- सौहृदे। गातुवित्तमः-अतिशयेन मार्गज्ञः। भव ॥५॥

सर्नोमि कृध्यश्रस्मदा रक्षसं कं चिद्वित्रणम्। अपादेवं द्वयुमंहो युयोधि नः॥ ९.१०४.०६

अस्मत्- अस्मासु । सनेमि- सनातनं धर्मम् । कृधि- कुरु । कं चित्- कञ्चित् । अत्रिणम्-सुखादिदुःखनिधनमदनशीलम् । रक्षसं । अदेवम्- अन्धकारम् । द्वयुम्- खण्डितभावनम् । अंहः-पापम् । नः- अस्माकम् । अप युयोधि- अपबाधय ॥६॥

